

ченіето си, съ каквото е търпѣлъ хомота на господарваніето си. Само едно слово са чѣва отъ ұстата мѣ: **Праведенъ еси Гди, и прави съдѣ твой** (1). Дохожда убійцата, изважда ножъ, първо отсича главѣтъ на царицѣтъ, която като глѣда жалостно на мъжа си, проси прощеніе, възприема смъртъ-тъ. Той глѣда на неѣ, и при изливаніето на кръвъ-та на любезната си съпрѣга, ни единъ сълъж не испѣска: ни само съ това рѣченіе: **Праведенъ еси Гди, и прави съдѣ твой**, отдава ѣ послѣдното цѣлованіе. Отъ майката убійството преминѣва на дѣтцата, които напраздно простиратъ рѣцѣ, тѣ кѣмъ баща си, тѣ кѣмъ убійца та си: убійцата ги посича едно по едно, и ги остава да са валатъ въ кръвъ-та си. Я бащата при убійството на всѣко отъ тѣхъ, приговара истото слово: **Праведенъ еси Гди, и прави съдѣ твой**. Остава най-малкото дѣтѣ въ рѣцѣтѣ на доилницата, която като са съжалила за толкова голѣмото злоключеніе, и за да не бы са излѣла всичката царска кръвъ **Макрііева**, поискала была да скрие царското дѣтѣ, а да отдаде своето на посѣченіе, това като съглѣдалъ **Макріій**, продѣмалъ ѣ: **Не, не, дръжъ си жено дѣтѣто**, защото е въ нищо неповинно: а отдай моето, защото то е рожда на грѣшенъ баща. Посича са ѣ това, съ истото подтвърджваніе: **Праведенъ еси Гди, и прави съдѣ твой**. На конецъ и самъ той възвелъ очи на небето, и като възблагодарилъ **Божіето** правосѣдіе, навелъ подъ ножъ главѣтъ си, и възприалъ смъртътъ.

Въ единъ само день, каква голѣма промѣна! пролѣла са на землата, всичката царска кръвъ **Макрііева**, и изгынѣло всичкото мѣ наследіе. Обаче всичкото това съ ѣдоволевіе пріалъ великодѣшніатъ царь. Той былъ благодаренъ да плати грѣха си въ тѣкашніа, а не въ бѣдѣщійа животъ: да пріеме временно таково жестоко за себе си наказаніе, а не да види вѣчнѣтъ мъжж. Онока мъченіе, за колко время са продѣлило? само единъ день, и са свършило. Я адската мъжа, кога ли щеше да са свърши? Никога, никога. И когато най-малката съзрѣвъ, какѣхто полѣчваамы отъ Бога за наказаніе на нашиты грѣхове, ни са показва твърдѣ тѣжка: то какъ ще ни са покаже вѣчната мъжа?

**О Боже Праведнѣйшій!** за наказаніе на грѣхове, що съмъ сторилъ, прати ми тѣка смърти, болѣсти и напасти, колкото иззоли

[1] Слово 14, на Мат.